

for Tilvejebringelsen af Sikkerhedsstillelsen, trods de ny Regler om Fastsættelsen af dens Størrelse, ikke forlænges, hvilket man maa anse for at være af største Betydning.

§ 7, jfr. § 4 Nr. 5, er dernæst, som allerede omtalt, i Anledning af den i forrige Rigsdagssamling i Folketingets Udvalg opnaaede Samstemning om en mere almindelig Sikkerhedsstillelse fra Eksekutorernes Side, se Beretningen (Rigsdagstidende, Tillæg C., Sp. 357), ændret derhen, at Eksekutor i alle Tilfælde skal stille Sikkerhed. Ved saaledes at opgive de tidligere vedtagne Begrænsninger i Kravet om Sikkerhedsstillelse er man ogsaa i Overensstemmelse med det i Sagførerraadets ovennævnte Skrivelse indeholdte Forslag til Affattelsen af den omhandlede Bestemmelse.

Endvidere har man, foranlediget ved Udvalgsforhandlingerne i Folketinget i forrige Rigsdagssamling, foretaget nogle

mindre væsentlige Ændringer i § 12. For det første er det ved en Tilføjelse til 1ste Stykke 1 a, 1ste Punktum, foreslaaet, at et Eksekutorbo, i hvilket Gælden ikke er vedgaaet, ikke skal overgaa til Skifterettens Behandling i Henhold til Kreditorernes Vedtagelse paa en Skiftesamling, saafremt Skifteretten skønner, at Boet er solvent. Dernæst er i Paragraffens 1ste Stykke 2 c om Justitsministerens Adgang til at bestemme Boets Overgang til Skifterettens Behandling Regelen om saadan Bestemmelse paa Grund af Eksekutors Undladelse af at meddele den tilsynsførende Myndighed Oplysninger blevet tydeliggjort derved, at man udtrykkelig har fastsat, at Regelen angaar de for den tilsynsførende Myndigheds Virksomhed nødvendige Oplysninger.

Endelig er i § 14, 1ste Stykke, Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden ændret fra den 1. Juli 1925 til den 1. April 1926.